

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsdkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobkyně: **B.R. E. C. k.s., IČO X**
sídlem O. z. 266, X O.
zastoupená advokátem Mgr. Ondřejem Kurkou
sídlem nám. Republiky 679/5, 746 01 Opava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném jím
pod sp. zn. KÚOK/18488/2023/OSR/752,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Zábřeh (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 1. 11. 2022, č. j. MUZB/55415/2022/SVU nařídil žalobkyni odstranit stavbu „C. – Z. – R. p.“ na pozemku parc. č. X v k. ú. Z. n. M. Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí dne 24. 11. 2022 odvolání. Usnesením ze dne 26. 4. 2023, č. j. KUOK 50286/2023 žalovaný odvolací řízení přerušil podle § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, do vydání

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

rozhodnutí o žádosti žalobkyně o dodatečné povolení stavby stavebním úřadem. Proti usnesení žalovaného o přerušení odvolacího řízení podala žalobkyně odvolání, které Ministerstvo pro místní rozvoj (dále jen „MMR“) rozhodnutím ze dne 20. 7. 2023, č. j. MMR-46548/2023-83 zamítlo. Dne 31. 8. 2023 podala žalobkyně k MMR žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. To jí dne 20. 9. 2023 sdělilo, že k přijetí opatření neshledalo důvod.

2. Žalobou žalobkyně požadovala, aby krajský soud uložil žalovanému povinnost vydat v řízení vedeném jím pod sp. zn. KÚOK/18488/2023/OSR/752 do 60 dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí o jejím odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu.

II. Shrnutí obsahu žaloby a vyjádření žalovaného

3. Podle žalobkyně absentovaly zákonné důvody pro přerušení předmětného odvolacího řízení. Uvedla, že řízení o dodatečném povolení stavby bylo vedeno již v době, kdy bylo vydáno rozhodnutí stavebního úřadu o nařízení odstranění stavby, tudíž se nejedná o žádnou předběžnou otázku (ani o žádnou novou skutečnost), která by nastala až v průběhu odvolacího řízení. Nekončení řízení o dodatečném povolení stavby je podle žalobkyně důvodem pro přerušení řízení o odstranění této stavby podle § 64 odst. 1 písm. e) správního řádu z důvodu existence § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023 (viz např. rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2010, č. j. 1 Ans 9/2009-87), avšak bylo-li řízení o dodatečném povolení stavby vedeno již při vydání rozhodnutí o nařízení odstranění stavby, není důvod pro přerušení odvolacího řízení a odvolací orgán musí tuto okolnost zohlednit při rozhodování ve věci samé jako vadu řízení s vlivem na zákonnost rozhodnutí o nařízení odstranění stavby. Žalovaný tedy měl podle žalobkyně rozhodnutí o nařízení odstranění stavby zrušit a vrátit stavebnímu úřadu k novému projednání s tím, že je na místě, aby tento řízení přerušil.
4. Dále žalobkyně namítala, že pokud by bylo rozhodování o tom, zda je odvolání proti rozhodnutí o nařízení odstranění stavby důvodné, odsunuto až na dobu po pravomocném skončení řízení o dodatečném povolení stavby, nemusely by být odvolací námitky odvolatele týkající se nemožnosti vydání rozhodnutí o nařízení odstranění stavby věcně vypořádány s poukazem, že již nejsou aktuální. Řízení o odstranění stavby měl podle žalobkyně správně přerušit stavební úřad. V řízení o dodatečném povolení stavby mohou vzniknout podklady a důkazy použitelné i pro řízení o odstranění stavby, které by ale v posuzovaném případě mohly být uplatněny až v odvolacím orgánem, v důsledku čehož byla žalobkyně ochuzena o dvojinstančnost řízení. Usnesení o přerušení řízení v takovém případě může podle žalobkyně sloužit jako „procesní paraván“ zastírající porušení povinnosti vyřizovat věci bez zbytečných průtahů dle § 6 odst. 1 správního řádu.
5. Konečně žalobkyně namítala i porušení zásady rychlosti řízení, neboť usnesení o přerušení odvolacího řízení o odstranění stavby bylo žalovaným vydáno až cca 5 měsíců poté, co mu byl stavebním úřadem předán spis, tj. ve lhůtě překračující lhůtu pro vydání meritorního rozhodnutí.
6. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Uvedl, že předmětné odvolací řízení přerušil v souladu se zákonem, a to hned poté, co nabylo právní moci rozhodnutí, kterým zrušil usnesení o zastavení řízení o dodatečné povolení stavby. Toto usnesení přitom bylo předběžně vykonatelné a založilo povinnost chovat se v souladu s ním, tj. povinnost pokračovat v řízení o nařízení odstranění stavby. Pokud by tedy stavební úřad vyčkával na výsledek odvolacího řízení o dodatečném povolení stavby, mohl být nečinným.

III. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal postup žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).
8. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*
9. Předně je třeba zdůraznit, že předmětem tohoto řízení byla pouze otázka, zda je žalovaný v řízení o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí stavebního úřadu o nařízení odstranění stavby ze dne 1. 11. 2022, č. j. MUZB/55415/2022/SVU nečinným, tj. zda v rozporu se zákonem prodlévá v řízení vedeném jím pod sp. zn. KÚOK/18488/2023/OSR/752 s vydáním rozhodnutí ve věci samé. Po zjištění, že bylo předmětné řízení přerušeno, se pak s ohledem na žalobní námitky stala součástí posouzení, zda dochází v řízení vedeném žalovaným k průtahům, i otázka, zda žalovaný toto řízení přerušil důvodně (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14. 1. 2014, č. j. 7 Ans 10/2012-46, či rozsudek NSS ze dne 17. 5. 2023, č. j. 2 As 257/2022-24 a judikatura uvedená v jeho odst. 15 až 17).
10. Žalovaný usnesením ze dne 26. 4. 2023 přerušil odvolací řízení s odkazem na § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, dle kterého *správní orgán může řízení usnesením přerušit, probíhá-li řízení o předběžné otázce*, přičemž za řízení o předběžné otázce označil žalovaný řízení o žádosti žalobkyně ze dne 8. 6. 2022 o dodatečné povolení předmětné stavby, které se ke dni vydání usnesení o přerušení nacházelo ve stádiu řízení před stavebním úřadem, jemuž byla rozhodnutím žalovaného ze 21. 4. 2023 vrácena věc k novému projednání.
11. Námitka nezákonnosti tohoto postupu je nedůvodná. Z výrazu „může přerušit“, použitého v citovaném § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, je zřejmé, že existence řízení o předběžné otázce je fakultativním důvodem přerušení, tj. že záleží na úvaze správního orgánu, zda k přerušení řízení skutečně přistoupí. Jedná se přitom o ustanovení, které je podle § 93 odst. 1 správního řádu použitelné obdobně i v odvolacím řízení. Žalovaný byl proto oprávněn řízení o odstranění stavby ve fázi odvolacího řízení přerušit, přičemž postupoval správně podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu. Svůj postup pak žalovaný v předmětném usnesení vysvětlil tak, že pokud musí být podle § 129 odst. 3 stavebního zákona řízení o odstranění stavby zastaveno, bude-li stavba dodatečně povolena, představuje výsledek řízení o dodatečném povolení odpověď na předběžnou otázku, na níž závisí rozhodnutí o odstranění této stavby. Sdělil proto, že v odvolacím řízení bude pokračovat, jakmile bude v řízení o předběžné otázce stavebním úřadem pravomocně rozhodnuto.
12. Usnesení žalovaného o přerušení odvolacího řízení o odstranění stavby tak bylo vydáno zcela v souladu se zákonem. Stejná situace již byla v judikatuře opakovaně řešena a postup odvolacího orgánu aprobován jako zákonný (viz rozsudek NSS ze dne 17. 5. 2023, č. j. 2 As 257/2022-24, či usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 9. 2023, sp. zn. III. ÚS 1890/23).
13. Žalobkyně ostatně v žalobě netvrdila, že by rozhodnutí o nařízení odstranění stavby nebylo závislé na výsledku řízení o dodatečném povolení (o nemožnosti vydat rozhodnutí o odstranění stavby před rozhodnutím o žádosti o její dodatečné povolení z důvodu provázanosti jejich praktických dopadů hovoří NSS i v žalobkyní zmíněném rozsudku ze

dne 27. 1. 2010, č. j. 1 Ans 9/2009-87), pouze namítala, že žalovaný postupoval procesně nesprávně. Podle žalobkyně byl totiž k přerušení řízení o odstranění stavby oprávněn jedině stavební úřad, a to podle § 64 odst. 1 písm. e) správního řádu, podle něhož *správní orgán může řízení usnesením přerušit z dalších důvodů stanovených zákonem*, přičemž „další důvod stanovený zákonem“ měl být § 129 odst. 2 stavebního zákona. Tento výklad je ale nesprávný.

14. Podle čtvrté věty § 129 odst. 2 stavebního zákona platí, že *pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti*. Uvedené ustanovení tak představuje zvláštní úpravu obligatorního přerušení řízení o odstranění stavby (viz „přeruší“, nikoli „může přerušit“), k němuž musí dojít, pokud stavebník požádá o dodatečné povolení stavby ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení o jejím odstranění. Nejedná se tak o jeden z fakultativních důvodů přerušení ve smyslu § 64 odst. 1 písm. e) správního řádu.
15. Nesprávný je i závěr žalobkyně, že řízení o dodatečném povolení předmětné stavby nemohlo představovat řízení o předběžné otázce ve smyslu § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť se nejednalo o novou skutečnost, jež by nastala až v odvolacím řízení. Institut předběžné otázky totiž není definován z hlediska časového. To znamená, že není rozhodné, kdy bylo řízení o otázce, jež je označena za předběžnou, zahájeno, a nemusí se tak nutně jednat o řízení nové, jež by bylo zahájeno až v průběhu (příslušné fáze) řízení přerušovaného. Jediným definičním znakem předběžné otázky potřeba jejího vyřešení pro meritorní rozhodnutí.
16. Námitka žalobkyně, že bude v řízení o odstranění stavby obrána o jednu instanci, pokud bude zohledňovat budoucí výsledek řízení o dodatečném povolení stavby až žalovaný, aniž tak mohl učinit před ním stavební úřad (porušení zásady dvojinstančnosti) se ocitla zcela mimo předmět tohoto řízení, jímž je toliko otázka nečinnosti žalovaného spojená s otázkou důvodnosti přerušení řízení. Takovou námitku bude moci žalobkyně uplatňovat právě v předmětném (nyní přerušeném) odvolacím řízení.
17. Rovněž je třeba odmítnout námitku porušení zásady rychlosti řízení, neboť i v případě, kdy správní orgán řízení přeruší podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí, je jedinou rozhodující otázkou důvodnost takového úkonu, tj. samotného přerušení, nikoliv skutečnost, že tak učinil v situaci, kdy se toho času již dopouštěl nečinnosti (k tomu srov. odst. 18 rozsudku NSS ze dne 17. 5. 2023, č. j. 2 As 257/2022-24).
18. Lze proto shrnout, že žalovaný nepostupoval při přerušení předmětného řízení nezákonně. Jelikož řízení o dodatečném povolení stavby představuje řízení o předběžné otázce pro řízení o jejím odstranění, nelze žalovaného v době, kdy je jím vedené řízení o odstranění důvodně přerušeno, shledat nečinným. Pro úplnost soud dodává, že před vyhlášením rozsudku ověřil (viz úřední záznam o telefonickém hovoru na č. l. 31 spisu), že důvod přerušení odvolacího řízení o odstranění stavby nadále trvá, neboť řízení o jejím dodatečném povolení dosud nebylo pravomocně ukončeno.

IV. Závěr a náklady řízení

19. Jelikož krajský soud neshledal žalobní body důvodnými, žalobu podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

20. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu v řízení žádné náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 18. ledna 2024

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu